

Så siger man ganske vist, at man i første omgang ikke vil acceptere, at tysk politi direkte foretager anholdelser på dansk territorium; men hvad er meningen med det udsagn? Hvis tysk politi forfølger mennesker hen over grænsen, så skulle der altså deri ligge, at selv om de nåede frem til gerningsmanden, skulle de undlade at arrestere ham og lade ham gå. Det vil man i de konkrete situationer sige er det rene nonsens, og dermed har man lagt op til, at det næste krav bliver, at selvfølgelig skal man også kunne retshåndhæve i den situation.

Så er vi ude på glidebanen, hvor det næste skridt bliver, at man åbner op. I forvejen vil man åbne for, at tysk politi, muligvis også civilklædt, skal kunne overvåge ind over den danske grænse. Det er mere end dybt betænkeligt, og jeg fatter slet ikke, at regeringen kan bevæge sig ind på en sådan tankegang.

Jeg vil også knytte et par bemærkninger til dette Schengeninformationssystem, som man nu skal til at opbygge – der er vist allerede endda taget de første praktiske skridt til at opbygge det nede i Strasbourg. Der ser man nu, at der findes detaljerede regler for registerbeskyttelse, dels i selve Schengenkonventionen og dels i denne Europarådsresolution om databeskyttelse. Men problemet er jo bare, at begge disse konventioner er hullede som en si, både når det gælder, hvilken personkreds der må registreres, hvilke oplysninger der må findes i registret, og hvilken kontrol der er med dette register.

Her tror jeg i virkeligheden, vi befinder os ved det aller alvorligste problem i hele denne sag, nemlig denne opbygning af et unionspoliti, i første omgang gennem Schengensystemet, i næste omgang gennem EIS.

Jeg vil gerne bede ministeren om at uddybe, hvad det er, der begrundes, at man mener, at registersikkerheden er til stede. Man kan jo registrere alle danske statsborgere efter de luftige bestemmelser og efter alle de undtagelser, der er i de to konventioner. Jeg vil meget gerne have, at vi får et mere gennemgribende svar på dette spørgsmål, som i øvrigt optager EU-parlamentsmedlemmerne meget. Der er stor utryghed ved det spørgsmål i mange andre lande end Danmark, kan jeg oplyse.

Nu lyser den gule lampe, så jeg vil slutte med at sige, at vi har drøftet spørgsmålet om en dagsorden med SF, og vi er nået frem til en præcisering af det forslag, som var i mit søndagsbrev til ministeren. Jeg vil derfor nu oplæse et dagsordensforslag, som stilles af fru Anne Baastrup, SF, og mig selv, og det lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget opfordrer regeringen til at stoppe forhandlingerne vedrørende Danmarks observatørstatus i Schengensamarbejdet, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 3).

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne takke ministeren for den, tror jeg roligt, jeg kan sige, ganske grundige redegørelse, vi fik omkring Schengenaftalerne.

Den såkaldte Schengenaftale blev indgået i 1985 og bekræftet ved vedtagelse af Schengenkonventionen i 1990. Jeg synes, det er vigtigt at holde sig for øje, at Schengensamarbejdet er et rent mellemstatsligt samarbejde, som især beskæftiger sig med retlige, politimæssige og immigrationsmæssige spørgsmål.

Hovedsigtet i Schengenkonventionen er at gennemføre den fri bevægelighed for personer over de indre grænser, en målsætning, som – når jeg lytter til hr. Keld Albrechtsen – noget tyder på ikke alle er enige i. Men i hvert fald langt de fleste finder, det er en ønskværdig målsætning, som også ligger helt på linje med det arbejde, der igennem en årrække er gjort i EU.

Den oprindelige Schengenaftale blev indgået mellem fem lande, men som bekendt har nu ni af landene tilsluttet sig, så kun Danmark, Irland og England står udenfor. Schengenlandene har besluttet at sætte konventionen i kraft, hvilket formentlig bliver til virkelighed i løbet af det kommende år, og dermed er det igen blevet aktuelt at overveje Danmarks forhold til dette samarbejde. Det skyldes ikke mindst, at den dansk-tyske grænse vil blive betragtet som en ydergrænse, hvor der vil blive krævet strengere kontrol, hvis Danmark ikke er med i Schengenarbejdet.

Regeringen har som også nævnt af ministeren sendt en anmodning om observatørstatus, og det finder vi i Socialdemokratiet egentlig er ganske fornuftigt, fordi det giver en meget god anledning til at få afklaret de ganske mange juridiske og tekniske spørgsmål, som ikke i dag fremgår klart og utvetydigt af konventionen. Hele den forhandlings- og opklaringsfase, som nu bliver følgen af anmodningen, vil give os et